

Op de lijdensweg | 5

Jezus en de Joden

Soms doen mensen uitspraken die jaren later nog worden aangehaald. Dat is prima, zolang er iets goeds mee gedaan wordt. Maar het wordt anders wanneer zo'n uitspraak een negatieve werking heeft.

De opmerking van de Joden op het plein voor het paleis van Pilatus is een voorbeeld van het laatste. In het proces tegen Jezus riepen zij: 'Laat zijn bloed óns dan maar worden aangerekend, en onze kinderen!' Het is een woord dat later veel geciteerd is en vaak misbruikt, wat onder meer leidde tot grof antisemitisme. De vraag dringt zich op: wie is eigenlijk waarvoor verantwoordelijk?

Vloek?

De uitroep van *Matteüs 27, 25* heeft een bloedig spoor door de geschiedenis getrokken. Dat wil zeggen: een bepaalde uitleg daarvan, namelijk dat de Joden hiermee de vloek van God over zich hebben gehaald.

In de vroegchristelijke kerk werd meer dan eens gezegd dat er voor de Joden geen toekomst meer was, omdat zij God hadden vermoord. Later gingen christenen nog verder: men dacht God een handje te moeten helpen met het uitvoeren van de straf. De Joden kregen ook van anderen veel te verduren. Het lijden van het Joodse volk is de eeuwen door onnoemelijk groot geweest, met als triest dieptepunt de gaskamers van de Tweede Wereldoorlog.

Maar, is het waar dat de Joden zichzelf vervloekt hebben, daar op het plein voor Pilatus' paleis?

Verantwoordelijk

De uitspraak van de Joden volgt op wat Pilatus zei en deed. Hij wist dat Jezus onschuldig was en wilde Hem vrijlaten, maar kon niet op tegen de Joden. Hij geeft op het laatst toe, waarbij hij zijn handen wast en verklaart onschuldig te zijn aan de dood van Jezus.

En dan pakken de Joden, aangezet door hun leiders, het op: 'Laat zijn bloed óns dan maar worden aangerekend, en onze kinderen' (vergelijk *Jozua 2, 19* in de vertaling van 1951). Aan een oordeel of vloek van God hebben de Joden niet gedacht, juist niet! God staat aan hun kant, zo meenden zij: Jezus was een Godslasteraar die ter dood gebracht moest worden (zie *Johannes 19, 6-7*). En daarom nemen ze onbekommerd de verantwoordelijkheid voor de dood van Jezus op zich.

Verzoening

De uitspraak van de Joden is geen zelfvervloeking. God is na de kruisiging van Jezus ook niet met zijn straf gekomen. Integendeel, door zijn Zoon uit de dood op te wekken haalde Hij de angel uit de uitroep van de Joden!

En kijk eens naar hoe Petrus reageerde, kort na Pinksteren. Hij spreekt de Joden aan en wijst hen op hun schuld, zeker. Maar meteen laat hij zien dat het bloed

Matteüs 27, 25

Schriftlezing
Matteüs 27, 11-26

datum
7 april 2019

bijzonderheid
Veertigdagentijd

van Jezus niet om wraák roept, maar vergéving schenkt (*Handelingen 3, 14-19*; zie ook *5, 30-31*).

De apostelen droegen de Joden hun schuld niet na, maar kwamen met het evangelie van vergeving en verzoening!

Appel

Het bloed van Jezus kwam zo allereerst terug bij de inwoners van Jeruzalem en hun kinderen, als bloed dat redt van de zonde en de dood.

En zo komt het ook naar ons toe, telkens wanneer de Bijbel opengaat. Wij worden door God aangesproken; Hij doet een dringend appel op ons: 'Wat doe jij met het bloed van mijn Zoon?'

Het is zó belangrijk dat je er niet aan voorbijgaat. Geen mens kan zonder het reddende bloed van Jezus. Wie er zijn schouders over ophaalt of het afwijst, krijgt alsnog met de toorn van God te maken.

Laten we niet met de vinger wijzen naar de Joden vanwege hun uitroep voor Pilatus, maar het zélf gaan zeggen: 'Heer, laat het bloed van Jezus ons toch worden aangerekend, en onze kinderen!'

Nederig

De Joden is de eeuwen door veel onrecht aangedaan, ook door mensen die zich 'christen' noemden. Het gevolg is vaak geweest dat daardoor de weg naar Christus geblokkeerd raakte. Wie is nu eigenlijk waarvoor verantwoordelijk?

Laten we bij onszelf beginnen en schuld belijden, als dat nodig is. En ons vervolgens inspannen om, in grote nederigheid, de Joden het evangelie te brengen. Want ook voor hen is er, nog steeds, redding door het bloed van Christus!